

РЕШЕНИЕ

№ 7948

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8598** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 211 Закона за министерство на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на В. Х. Б. срещу заповед № 513з-7331/26.08.2022г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) старши комисар К. М., с която на жалбоподателя В. Х. Б. -старши полицай в 01 група на сектор „М.“ (чл.92, ал.1 от Закон за Министерството на вътрешните работи), е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна и неправилна. Наведени са доводи за недоказаност на извършеното от него, както и че съвестно е изпълняван служебните си задължения в породената ситуация. Посочено е, че издадената заповед за налагане на дисциплинарното му наказание е необоснована, както и издадена при липса на доказателства за извършено от него нарушение. Изложени са множество съждения, некореспондиращи с предмета на делото. Претендира отмяна на заповедта.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.К., моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждане на разноските. С писмени бележки от 06.12.2022г.от адв. К. са представени заповеди на министъра на здравеопазването за въведени протиепидемични мерки, като моли съда да бъде уважена жалбата на доверителя й, " за да не стане глъчка по масмедииите!".

Ответникът директор на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. И., изразява становище, което поддържа в предоставени подробни писмени бележки. Моли жалбата да бъде оставена без уважение поради нейната неоснователност. Излага съображения за нейната законосъобразност, издаването и от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и в съответната форма, като са спазени материално-правните норми и процесуално-правните разпоредби на закона. Посочено е, че дисциплинарното производство е извършено при пълно съблюдаване на административно-производствените правила за налагане на дисциплинарни наказания в системата на МВР от дисциплинарно наказващия орган. На следващо място счита, че дисциплинарно наказващият орган е спазил изискванията на чл.206, ал.1-4 ЗМВР при определяне размера на наказанието. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и алтернативно, в случай на отмяна на оспорения акт и на присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на жалбоподателя, моли същото да бъде редуцирано до минимално определения размер, посочен в Наредбата по чл.36 от Закона за адвокатурата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложената кадрова справка (л.100) младши инспектор В. Б. е назначен на работа в МВР със Заповед № АЗ-4774/07.08.2003г. на длъжност полицаи в група „Дом за временно настаняване на пълнолетни лица“ към отдел „Охранителна полиция“ при СД „Полиция -Н.-МВР. Със Заповед № 513з-792/06.02.2015г. е преназначен на младши изпълнителска дейност старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 08 РУ-СДВР, със специфично наименование „младши инспектор“, а със Заповед № 513з-8547/30.11.2017г. е преназначен на младши изпълнителска длъжност старши полицаи в 02 група на сектор „М.“, длъжност която заема и към момента. По време на службата си в МВР младши инспектор Б. е награждаван, както следва: „Писмена похвала“, със Заповед № з-12743/30.06.2014г. от ВПД директор на СДВР; „Писмена похвала“ със Заповед № 261/08.07.2015г. от зам.-началник 08 РУ СДВР; „Писмена похвала“ със Заповед № 513з-3067/03.05.2017г. от директора на СДВР. В същия период му е наложено едно дисциплинарно наказание, заличено по чл.213 от ЗМВР.

Със заповед № 513з-1985/10.03.2022г. (л.24) на директора на СДВР, на основание чл.207, ал.1, т.2 и ал.2 от ЗМВР, е образувано дисциплинарно производство срещу младши инспектор В. Х. Б. - старши полицаи в 01 група на сектор „М.“ (чл.92, ал.1 от ЗМВР) към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР. Същата е следствие на докладна записка № 3384р-9342/10.03.2022г. (л.77) и писмо УРИ 338400-3214/10.03.2022г. (л.78), ведно с приложения, поради това, че описаните документи съдържали данни за дисциплинарно нарушение и неговия извършител. Със заповедта Б. е отстранен временно от длъжност и са му изети служебна карта, личен знак и служебно оръжие. В Заповедта е определен и състава на комисията, която да извърши дисциплинарното разследване при спазване на законово регламентираните срокове по ЗМВР, както и да изготвя предложения за удължаване на сроковете по чл.205, ал.6 и чл.214, ал.3 от с.з. Със същата заповед дисциплинарно разследващия орган (Д.) е задължен да изготви становище, относно наличието на основание за

реализиране на дисциплинарната отговорност спрямо жалбоподателя, в четиримесечен срок от издаване на заповедта. Посочено е, че на 10.03.2022г. около 14:43 на тел.112 е получен сигнал, че на метростанция „Западен парк” дежурен полицейски служител на сектор „М.” към отдел „Охранителна полиция” при СДВР, е ударил с полицейска палка лице от мъжки пол на 14 години. Към мястото са изпратени два автопатрула, служителите на които са докладвали, че на мястото са установени три непълнолетни лица, които са заявили, че докато си ядат закуските, полицейски служител е отишъл при тях и започнал да им вика и да ги налага с палка. Установен е извършителят на деянието-В. Х. Б.-старши полицай в сектор „М.” към отдел „Охранителна полиция” при СДВР със служебна карта №375357. В мотивната част на заповедта за образуване на дисциплинарно производство е посочено, че с действията си мл.инспектор Б. е нарушил етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, регламентирани в т.15 „държавния служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме”, т.19 „държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява”, т.20 „държавния служител насърча хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си”, т.21 „държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото” и т.33 „държавният служител при изпълнение на професионалните си задължения зачита правото на живот на всеки човек и неговото достойнство, като не извършва, провокира или толерира какъвто и да било акт на изтезание, нечовешко и унижително отношение или поведение” от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерство на вътрешните работи, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014г. Уточнено е, че деянието на служителя е станало обществено достояние, като неспазването на етичните норми и служебната етика е предпоставка за уронване на престижа на службата и се отразява негативно на авторитета на МВР.

Държавният служител, срещу който е образувано дисциплинарното производство е запознат със заповед № 513з-1985/10.03.2022г. (л.28) в 21.00ч., като са му разяснени и правата му съгласно чл.207, ал.8 и чл. 205, ал.5-7 от ЗМВР и - да се запознае със заповедта, с обобщената справка и материали по производството, да участва в него самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или адвокат, да прави необходимите му извлечения и копия от материалите по производството, да представя доказателства, да прави искания, бележки и възражения, да дава или да откаже да дава обяснения, както и задълженията му в съответствие с чл.21, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/06/07.2021г. за дисциплинарната практика в МВР. Заповедта е изменена със Заповед № 513з-2032/11.03.2022г. (л.29). Б. е посочил адв. М. К. като лице, подпомагащо защитата му и с право да получава копия от материалите от проверката и да се запознава с тях. В последствие въз основа на предложения от страна на дисциплинарно разследващия орган с № 513р-40662/05.05.2022г., дисциплинарното производство е удължено съответно със заповед № 513з-3861/10.05.2022 г. /лист 30 и сл. от делото/ до 10.06.2022 г., като със същата заповед е заменен член на Д. и е определен и нов на негово място. Със Заповед № 513з-4831/09.06.2022г., т.к дисциплинарното производство не е приключило, а срокът за временното отстраняване на служителя изтича, същият е възстановен считано от 11.06.2022г. Жалбоподателят е запознат и с двете заповеди.

С покана рег.№ 513р-21647/10.03.2022г. от Дисциплинарно разследващият орган, връчена на Б. на същата дата, е поканен да се запознае със заповедта за образуване на

дисциплинарно производство срещу него. В нея е посочено, че се проверяват данни за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР-„неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители на МВР, за което на основание чл.203, ал1, т.13 от ЗМВР „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата” от ЗМВР е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”. С поканата му е предоставена възможност, след запознаване със заповедта и посочените в нея фактическа обстановка, правната квалификация и предвиденото в ЗМВР дисциплинарно наказание да даде писмени обяснения, адресирани до директора на СДВР, както и да представи доказателства за твърдените от него факти и обстоятелства. Същият се е възползвал и е представил писмено възражение (л.61), с което прави искане за отмяна на същата поради нейни пороци. Оспорва „лъжливи обвинения и прави искане за записите от сигналите до тел.112, записите от камерите на метростанцията и полицейските досиета на бащите”.

Както е посочено по-горе, инициращи документи за образуване на дисциплинарното производство са докладна записка УРИ 513р-22056/11.03.2022г. (л.112), изготвена от гл.инсп. Н., началник на 03 сектор О „ОДЦ“-СДВР, относно „получен сигнал за ударено дете от служител“. Видно от същата на 10.03.2022г. в 14.45ч. в ОДЦ –СДВР е получен сигнал от ЕЕН 112, че лице представило се като К. с мобилен телефон [ЕГН] е подало сигнал, че на метростанция „Западен парк“ 14-годишният му син е ударен с палка от служител на „М.“, защото е консумирал баничка. След проверка е установено, че за времето от 07:00ч. до 19:00ч. на МС „Западен парк“ е бил назначен ст.полицай В. Х. Б.. Около 14:35ч. ст.полицай Б. обявява по радиостанцията на дежурен в „М.“, че извършва проверка на две лица, установени като А. П. С., ЕГН [ЕГН] и К. Д. К., ЕГН [ЕГН], като докладва, че извежда лицата от метростанцията, т.к. храненето в района е забранено. Около 14:45ч. на МС „Западен парк“ пристигат Д. К. К., ЕГН [ЕГН] и Д. К. К., ЕГН [ЕГН], като К., баща на К. К. твърди, че синът му е ударен с палка по ръката от полицейския служител. Ст.полицай Б. е обяснил по телефона на дежурен в сектор „М.“, че не е използвал физическа сила и помощни средства спрямо децата, а им е разпоредил устно да напуснат метростанцията. В докладната е посочено, че на място е изпратен екип на 09 РУ-АП 195, който докладва, че едното от децата е с охлузвания на едната ръка, а другото се оплаква от болки в коляното и че бащата има претенции към служителя. Насочени са към 09 РУ за подаване на жалба и снемане на сведение от децата от ИДПС.

С рег.№ 513р-22748 (л.60) жалбоподателят Б. е депозирал сведение, в което посочва, че на 10.03.2022г. е бил назначен в наряд, като ПП-103 за смяна 07:00ч.- 19:00ч., като около 14:35ч. в МС „Западен парк“ забелязал да влизат две лица от мъжки пол в училищна възраст със закуски в пликчета, айран и боза. Предупредил ги да не ядат на пейките, защото е забранено и им посочил съответните стикери, указващи забраната. Забелязал, че същите са отворили пликчетата със закуските и се насочил към тях, за да ги предупреди да не ядат баничките и да не замърсяват пода с боклуци. Представили му две лични карти. Той използвал палката си „за да свали айрана, бозата и баничките“. Твърди, че те са се разпилели по перона и посочил, че в този момент може да е засегнал пръстите на едното дете.

В хода на дисциплинарното производство са постъпили докладна записка рег.№ 3384р-9342/10.03.2022г. (л.77), за получен сигнал, в която е отразена фактическата обстановка по получаване на сигнала за инцидент в МС „Западен парк“, копия от

обяснения на А. С., К. К. и М. Д., както и докладна записка с УРИ 3384р-9341/10.03.2022г. (л.80), относно посетен сигнал на МС „западен парк“. Снети са сведения от А. П. С. (л.82), сведения от К. Д. К. (л.84) и М. Я. Д. (85) (всички в присъствие на родители) , както и сведения от настойника на А. С.-Д. К. К.. С писмо рег.№ 513000-16173/17.03.2022г. е поискано съдействие от изпълнителния директор на „Метрополитен“ ЕАД за предоставяне на видеозаписите от МС „Западен парк“ за времето от 14:00 ч. до 15:00ч. на 10.03.2022г. Изготвен е протокол с рег.№ 513р-38550/28.04.2022г. от прегледан запис от видеонаблюдението на камерите от МС „Западен парк“, предоставен от „Метрополитен“ ЕАД, от прегледа на който не са установени действия на физическо съприкосновение между полицейския служител и непълнолетните лица, само се забелязва физическото им присъствие там. С писмо рег.№513р-240023/18.03.2022г. до ЕЕН 112 е изискано предоставяне на записи от проведения телефонен разговор с лицето Д. К. (настойник на А. С.). Изготвен е протокол с рег.№ 513р-40374/04.05.2022г. за прослушване на записа, от който става ясно, че К. се намира на метростанцията, че синът му е пострадал от удари, нанесени му от полицаи Б. с полицейска палка, не желаят медицинска помощ, но искат сигнала да бъде посетен от полицейски патрул.

Във връзка с искане на адв.К. са предоставени справки, съдържащи информация относно регистрирани общественоопасни прояви на лицата Д. К. К., Я. Д. и на непълнолетните А. С., К. К. и М. Д.. С писмо рег.№4007/12.05.2022г. от СГП-СО са постъпили заверени копия на постановления и изготвени СМЕ.

Изготвена е обобщена справка рег. № 513р-50083/03.06.2022г (л.44) от страна на дисциплинарно разследващия орган (Д.), с която Б. е запознат на 06.06.2022г. Изготвена е покана за даване на писмени обяснения и възражения рег. № 513р-50097/03.06.2022г. (л.53) по отношение на обобщената справка, връчена на служителя на 06.06.2022г. След запознаването си, жалбоподателят е депозирал Възражение срещу така изготвената обобщена справка, заведено с рег. № 513000-33549/09.06.2022г. (л.63).

В обобщената справка дисциплинарно разследващия орган предлага за констатираното нарушение на т. 93 „държавният служител зачита правото на живот на всеки човек, като използва физическа сила, помощни средства или оръжие само в предвидените от закона случаи и предели“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, съставляващо нарушение на служебната дисциплина, съгласно чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР (Дисциплинарните нарушения са: неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР), на младши инспектор В. Х. Б. на основание чл.200, ал.1, т.12 от ЗМВР да му бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“, като с оглед на това, че употребата на помощно средство срещу непълнолетни лица обосновава по-голяма тежест на нарушението, дисциплинарното наказание да бъде за максималния срок от една година, съгл. Чл.200, ал.2 от ЗМВР.

Проведеното е разследване от дисциплинарно разследващия орган, обективизирано в Становище рег.№ 513р-59673/28.06.2022г. (л.33), адресирано до директора на СДВР с предложение за налагане на Б. на дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година.

На 26.08.2022 г., Директорът на СДВР е запознат със становище рег. .№ 513р-59673/28.06.2022.

С оспорената в настоящото производство заповед № 513з-7331/26.08.2022 г.,

директора на СДВР, на осн, чл.204, т.3, чл.194, ал.2, т.4, за „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, като е нарушил т.93 „Държавният служител зачита правото на живот на всеки човек, като използва физическа сила, помощни средства или оръжие само в предвидените от закона случаи и предели“, чл.197, ал.1, т.3 от ЗМВР и чл.200, ал.1, т.12 „нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“ от ЗМВР налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година на младши инспектор В. Х. Б.-старши полицай в 01 група на сектор „М.“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР, считано от датата на връчване на заповедта. Служителят е предупреден, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание, ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Видно от отбелязването на акта, заповедта е връчена срещу подпис на 30.08.2022 г.

По делото е представена кадрова справка (л.100), Протокол (л.102) от който е видно, че жалбоподателят е запознат с законови и подзаконови нормативни актове и инструкции, включително и с ЗМВР, Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, Протокол (л.103) за запознаване на Б. с длъжностната характеристика за длъжността, месечен график и ежедневна ведомост (л.117 и сл.)

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР, в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР писмена форма.

Заповедта съдържа реквизитите по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, съгласно който дисциплинарното наказание (независимо от вида му) се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Фактическите обстоятелства могат да се съдържат в административната преписка и представляват мотиви на административния акт. В оспорената заповед са цитирани становище № 513р-59673/28.06.2022г. и обобщена справка № 513р-50083/03.06.2022г, като е направено изрично позоваване на тях при формиране на извод за

осъществено от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и произтича от Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Видно от съдържанието на оспорената заповед същата съдържа подробни данни за обстоятелствата, при които е извършено процесното нарушение. В заповедта е посочено както правното основание за налагане на дисциплинарното наказание, така и нарушената разпоредба.

По силата на чл. 205, ал.1 ЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. От дисциплинарно наказващия орган е разпоредена проверка по чл. 205, ал.2 ЗМВР. Същата е приключила с изготвяне на писмена справка, с която държавният служител е запознат срещу подпис и дата. Едва след това, нарушението се счита установено по реда на чл. 206 ЗМВР.

Спазен е двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание от датата на откриване на нарушението. Съгласно чл.196, ал.1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал.2 на чл.196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган - директора на СДВР. В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 2/04.07.2002 г. по ТД № ТР – 3/2001 г. на ВАС, което не е загубило значението си. Конкретно в случая съдът приема, че материалите от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган на 26.08.2022г., видно от положения подпис с резолюция "ДА" и подпис Директор на СДВР, като оспорената заповед е издадена на същата дата.

Спазена е разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Б. се е запознал с обобщена справка № 513р-50083/03.06.2022г. на 06.06.2022г. и на същата дата му е връчена покана рег.№ 513р-50097/03.06.2022г. да даде писмени обяснения или възражения по отношение на справката. Същият се е възползвал от предоставената му възможност и с вх.№513000-33549/09.06.2022г. е депозирал становище, прието от директора на СДВР на 22.08.2022г. (л.63)

Спазен е и срокът по чл.195, ал.1 ЗМВР за налагане на наказанието в едногодишен срок от извършване на нарушението.

Оспорената заповед е материално законосъобразна. С оглед установените релевантни за спора факти, съдът намира, че наличието на основание за

налагане на дисциплинарно наказание е доказано по несъмнен начин от административния орган.

Съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична. Всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно несъответства на правнодължимото поведение на служителя.

Съгласно чл. 194, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарните нарушения са: 1) неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители; 2) неизпълнение на служебните задължения; 3) неспазване на служебните правомощия и 4) неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В т.93 от Етичния кодекс за поведение на държавния служител в МВР е предвидено, че следва държавният служител да зачита правото на живот на всеки човек, като използва физическа сила, помощни средства или оръжие само в предвидените от закона случаи и предели. Поведението на жалбоподателя, изразяващо се в неправомерно използване на полицейска палка спрямо непълнолетни лица представлява нарушение на посочената разпоредба на Етичния кодекс. Извършеното деяние се доказва безспорно от материалите по делото, включително от дадените сведения от потърпевшите непълнолетни деца, кореспондиращи с твърденията на жалбоподателя, „че е използвал палката си за да сваля айрана, бозата и баничките“, които са се разпилели по перона и „в този момент може и да е засегнал пръстите на едното дете“(л.60). Това произтича и от нормата на чл.86 ЗМВР, съгласно която в ал.1 е разпоредено, че физическа сила и помощни средства(каквото е полицейската палка) се използват след предупреждение с изключение на случаите на внезапно нападение и при освобождаване на заложници. А съгласно ал.2 Използването на физическа сила и помощни средства се съобразява с конкретната обстановка, характера на нарушението на обществения ред и личността на правонарушителя. Използването на полицейската палка срещу деца, дори и за „сваляне на айряна, бозата и баничките“, е недопустимо поведение за един полицай, който олицетворява обществения ред и сигурност и следва да е еталон за поведение, като няма данни да е бил предизвикан. Жалбоподателят е следвало да съобрази създалата се ситуация и да предприеме адекватни мерки за нейното разрешаване, без да се нарушават етичните правила за поведение.

Утвърденият Етичен кодекс за поведение на държавните служители от МВР е съвкупност от морални норми за поведението на държавните служители в тази сфера на изпълнителната власт. Съдържанието на отделните норми е израз на фактически установени в обществото общоприети правила за поведение, гарантиращи защитата на онези ценности, които на дадения етап от своето развитие обществото е приело за значими. Спазването на

моралните норми и въздържането от поведение, което засяга доброто име на институцията, която служителят представлява, е въздигнато в служебни задължения, нарушаването на които се санкционира дисциплинарно. Действителните качества, които служителите притежават и/или проявяват рефлектират пряко върху легитимния социален и институционален авторитет, поради което и отговорностите им са завишени.

Съгласно чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, дисциплинарно наказание "порицание" се налага за нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, като съгласно, ал. 2, то се налага за срок от 6 месеца до 1 година.

Правната квалификация на деянието напълно съответства на установените факти, послужили за издаването на заповедта. Дисциплинарнонаказващият орган се е съобразил с разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, като при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, като е наложил наказанието в размер на максимума, предвид че употребата на помощното средство-палка е използвано срещу непълнолетни лица.

Следва да се има предвид също, че за конкретно установеното дисциплинарно нарушение не е предвидена възможност за налагане на по-леките по вид дисциплинарни наказания - мъмрене или писмено предупреждение. След като с нормата на чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР процесното нарушение на служебната дисциплина е обвързано с налагане на определен вид дисциплинарно наказание - порицание, органът се е съобразил с нормативно предписаното наказание и за него е обективно невъзможно да извършва претендираната преценка за вида на дисциплинарното наказание. Съгласно чл. 200, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарното наказание порицание се налага за срок от 6 месеца до една година. От наказващия орган са изложени доводи, обосноваващи налагане на наказанието в максимално предвидения срок.

Оспорената заповед отговаря на целта на закона, а именно налагане на наказание съответно на дисциплинарното нарушение, с цел да се превъзпита и предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Освен това се цели и запазване авторитета на институцията, в която работи жалбоподателя и която е пряко ангажирана с охраняване правата и интересите на гражданите.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че фактът на образуваното наказателно дело (досъдебно производство) няма отношение към материално правните предпоставки по ЗМВР за налагане на дисциплинарното наказание.

Предвид изложеното съдът заключава, че оспорената № 513з-7331/26.08.2022 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) е законосъобразен административен акт на всички основания по чл.146 от АПК и като такъв, не подлежи на отмяна, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, в тежест на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните от ответника разноски за юрисконсултско

възнаграждение в размер на 400(четиристотин) лева, на основание чл. 8, ал.2, т. 3 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Мотивиран от горното и на осн. чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Х. Б., с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес]03 срещу заповед № 513з-7331/26.08.2022 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

ОСЪЖДА В. Х. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР [населено място], разноски в размер на 400(четиристотин) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.

СЪДИЯ: